

Harabe bir Ülke: Suriye

MEMO
MIDDLE EAST MONITOR
Creating New Perspectives

HOME NEWS **ARTICLES** BLOGS MEDIA REVIEW REPORTS RESOURCES

← Middle East ▶ Syria: The Downward Spiral of Desolation

Syria: The Downward Spiral of Desolation

Harun Yahya
Tuesday, 31 March 2015 12:07

Destruction of a street in Aleppo, Syria. [File photo]

15th March this year marked the beginning of the fifth year of the civil war in Syria. With all the brutality that has been witnessed over the last four years, it seems that the reasons behind the build-up of this bloodshed have become lost in the violence itself.

The people of Syria were initially inspired by a desire for change and political reforms under the influence of the Arab Spring. In their quest for a better future, they engaged in largely peaceful demonstrations against the decades-old and oppressive Ba'ath regime. Their motive was to reject the Assad regime that had long denied them any of the freedom and dignity that every human being deserves.

In this quest, what started as a spark of hope for a better future turned into a nation devastated by war and reduced to rubble. Today, Syria has become a wretched country of ruined cities, towns and desperate people.

15 Mart 2015... Suriye'deki sivil savaşın beşinci yıldönümü. Son dört yıl içinde şahit olduğumuz vahşet görüntüleri nedeniyle, bu dehşet dolu iç savaşın nasıl başladığını unutmamız olabiliyor.

Arap Baharının etkisinde kalan Suriyeliler başlangıçta değişim ve siyasi reform özlemindediler. Daha iyi bir gelecek arayışlarında, onlarca yıldır süregelen baskıcı Baas rejimine karşı geniş kitlelerin destek verdiği barışçıl protestolar düzenlediler. Amaçları, her insanın doğuştan hak ettiği temel özgürlük ve değerleri kısıtlayan Esad rejimini kökten reddetmekti.

Daha iyi bir gelecek için bir umut kıvılcımı olarak başlayan protestolar, bir ulusun savaşla parçalanarak bir enkaz yığınınına dönüşmesiyle sonuçlandı. Bugün Suriye harap olmuş şehirleri, kasabaları ve umudunu yitirmiş insanları ile perişan bir ülke haline gelmiş durumda.

Suriye savaşı beşinci yılına girerken, hemen hemen her haber kaynağı ülkenin içinde bulunduğu sefalet ve çekilen insani acı hakkında hikayelere yer verdi. Yaşamlarını keskin nişancı namlusunun gölgesinde sürdürmeye çalışan insanların ve hatta

çocukların hikayeleriydi bunlar. Siyasi istikrara sahip ülkelerde yaşayan bizler için bir çocuğun gönderildiği anaokulunda vurularak öldürülmesini hayal etmek oldukça güç; ama Halep gibi bir şehirde anaokulun bahçesinde oyun oynayan beş yaşında bir çocuk her an ölümlerle burun buruna. [1]

Suriyeli çocuklar dünyada hiçbir çocuğun yaşamaması gereken şeyler yaşadı. Oyuncak ve çocuk parkları yerine helikopter sesleri, varil bombaları, savaş uçakları, füze ve ağır silahlar her gün şahit oldukları şeyler oldu. Bebeklerin uykusu, yere düşen bombaların sesiyle bölündü. Bazen anne babaları tarafından telaşla kucaklanarak yakındaki kasabalara kaçmak zorunda bırakıldılar.

Bir kısmı da patlayıcılarla birlikte yağ bidonu, su tankı ya da gaz silindirlerine doldurulan metal, hurda ve çivilerle yapılan ilkel varil bombalarından kaçamadılar.

Esad güçlerinin düzenli olarak düzenlediği varil bombası saldırılarında her ay 250 çocuk hayatını kaybediyor. Şam'ın Cobar bölgesinde küçük çocuklar anestezi kullanılmadan ameliyat edilmek zorunda kalındı. Şehirlerde on binlerce evsiz Suriyeli bombalanan binaların harabeleri arasında hala yaşam mücadelesi veriyor.

Suriyelilerin içinde oldukları durumu gösteren her istatistik, her rakam, her fotoğraf karesi yürek burkuyor. Suriye'nin her yerinde füze saldırıları ve bombalamalar hiç durmadan devam ediyor. Şimdiye kadar yaklaşık 210,000 kişi öldürüldü, 1.5 milyon sivil ağır yaralandı, en az 200,000 kişi de tutuklandı. Bu arada 2400 kişi kayıp, 20.9 milyon kişi de evlerini terk etmek zorunda bırakıldı. [i]

Tüm bunlar olurken, Suriye İç Savaşı'nın her cephesinde insan hakları ihlalleri tüm hızıyla devam ediyor. Esad rejiminin işlediği savaş suçları – ki bunlar tüm dünyanın gözü önünde ve şüpheye yer vermeyecek şekilde yapılıyor- raporlar ve fotoğraflarla belgeleniyor. Polis gücünün ve kanuni yaptırımların uzun süredir işlemediği bir ülkede adi suçlar kasaba ve şehirlerde yaşayan siviller için büyük bir sorun.

Bir zamanlar farklı kültür, etnik yapı ve inançlara ev sahipliği yapmış bu ülke son dört yıldır tamamen parçalanmış durumda. Bu ülkenin sosyal dokusunu oluşturan Sünni, Şii, Hıristiyan, Kürt, Alevi, Yezidi ve diğer birçok topluluk yüzyıllar boyunca barış içinde bir arada yaşadılar. Ancak savaş bu grupları birbirine düşürdü ve olayları daha da zor ve içinden çıkılmaz bir hale getirdi.

Suriye'deki çatışmanın başka bir boyutu daha mevcut. Suriye'nin dışında Lübnan, Türkiye ve Ürdün'de yaşam mücadelesi veren üç milyon mülteci kardeşimiz var. Bu kamplarda her gün hayatta kalabilmek için çetin bir mücadele veriyorlar.

Çok büyük zorluklardan geçtikten sonra bu kamplara ulaşabilen Suriyeliler şimdi zorlu koşullarda yaşamaya devam ediyorlar. Bir yandan da çocuk ve gençlerin eğitim olanakları olmadığı için radikal ideolojilerden kolaylıkla etkilenebilecek durumdadır.

21. yüzyılda Suriye denince akla insanlık dramı geliyor. İşin en kötü tarafı ise bu durum sona erecek gibi görünmüyor. Ancak istikrar sağlanana kadar, uluslararası toplumun sorumluluklarını mutlaka yerine getirmesi gerek. Bu bağlamda, en azından devam eden bu acımasız savaştan ötürü acı çekenlere gereken yardımın ulaştırılması için vicdanımızın sesini dinlemeliyiz.

[1] <http://www.independent.co.uk/voices/comment/in-aleppo-all-i-think-about-is-how-my-family-will-survive-shelling-starvation-and-the-snipers-bullet-but-we-are-still-the-lucky-ones-10107104.html>

[i] <http://www.aljazeera.com/indepth/interactive/2015/03/left-syria-150317133753354.html>

Adnan Oktar'ın Middle East Monitor'de yayınlanan makalesi:

<https://www.middleeastmonitor.com/articles/middle-east/17801-syria-the-downward-spiral-of-desolation>

<https://www.harunyahya.info/makaleler/harabe-bir-ulke-suriye>